

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 62

Неделя, 26 май 1974 г.

(3493)

Цена 2 стотинки

Год. XXXI

РЕШАВАЩАТА РОЛЯ НА СУБЕКТИВНИЯ ФАКТОР

Посещение на др. Константин Телалов в окръга • Заседание на Бюрото на Окръжния комитет на БКП за обсъждане резултатите от изпълнението на насрещния план за 1974 година

Три дни на посещение в окръга бе секретарят на ЦК на БКП Константин Телалов. Придружен от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, другият Телалов посети Радиоавада във Велико Търново, МЗ "Червена звезда" — Дебелец, ЗГТ "Металургия" — Горна Оряховица, химкомбината "Свилов" — Свищов и МЗ "Заря" в Павликени. В срещи с ръководствата секретарят на ЦК на БКП се запозна с хода на изпълнението на насрещните планове от съответните колективи за 1974 година. Особен интерес той прояви към осъществяване на главната задача — повишаване обществената производителност на труда и изпълнение на мероприятията по Декемврийската програма на Партията.

В четвъртък другият Телалов взе участие в заседанието на Бюрото на Окръжния комитет на БКП. Първият секретар на комитета Никола Василев направи оценка на резултатите от изпълнението на насрещния план от трудовите колективи в окръга за първите четири месеца на 1974 г. Като очерта общата задача за шестата петилетка, той изтъкна, че през първите три години на шестата петилетка икономиката на окръга се развива с бързи и устойчиви темпове. За този период насрещният план за общата продукция е изпълнен с 25 млн. лв., а производителността на труда нарасна с 16,3 на сто. Селското стопанство увеличи чавата средногодишно с 3 на сто, а производителността на труда нарасна с 18,7 на сто. В строителството са усвоени почти толкова средства, колкото през цялата пета петилетка, построени са 5513 жилища. През 1973 година окръгът е един от първите в страната по осигуряване на места в детските заведения. Но през първите три години на петилетката редни основни предприятия и организации не достигнаха планираните главни качествени показатели.

С насрещния план за 1974 година, под ръководството на партийните комитети и организации, колективите приеха мероприятията за догонване изоставащото и изпълнението на плана за шестата петилетка като цяло. Като се спира на голямата роля на инициативата на 30-те младежки бригади в окръга, другият Василев съобщи, че за първите четири месеца на 1974 година 2/3 от предприятите осигурява изпълнението и преизпълнение на всички обемни и качествени показатели. Насрещният план за окръга е изпълнен с 1,4 на сто. В сравнение със същия период на миналата година е постигнат ръст 19,5 на сто, осигурено е бързо увеличаване на производителността на живия труд 2,4 на сто спрямо насрещния план и близо 13 на сто по отношение на миналата година. Положителни тенденции се наблюдават и в изпълнението на плана в селското стопанство, в обслужващата сфера.

Наред с тези положителни резултати първият секретар на Окръжния комитет на БКП обстойно докладва за изостанването в някои основни предприятия на окръга особено по качествените показатели, за мерките, които осъществява Бюрото на Окръжния комитет за преодоляване на изоставащото, за трудностите от субективен и обективен характер.

По оценката станаха очевидни разликите. Вземайки отношение по до сегашните резултати и повдигнатите въпроси, секретарят на ЦК на БКП Константин Телалов оцени положително развитието на Бюрото на Окръжния комитет на БКП. Той споделени оценката на Секретаря

та на ЦК на БКП и подчерта, че сега вниманието следва да се насочи към главните проблеми, които начерта Националната партийна конференция за изпълнение решението на Десетия конгрес на БКП. Сред всеки колектив трябва да се създаде такава атмосфера, че насрещният план да се изпълнява предвидено по натуралните и качествени показатели. На първо място да се поставят мероприятията по Декемврийската програма на Партията — сто процентово изпълнение на плана за производството на стоки за широко потребление. Да се повиши възкиселостта и отговорността към всеки ръководител, към всеки колектив за точно и ритмично изпълнение на плана в натура, по качеството и себестойността. Изпълнението на насрещния план сега зависи преди всичко от субективния фактор, от оперативността и инициативността на всеки ръководител и всеки производственник за пълно оползотворяване на резервите.

В заключение другият Телалов изрази увереността на ЦК на БКП, че трудещите се от Великотърновския окръг до стойно ще посрещнат 30-годишнината на социалистическата революция у нас, ще преизпълнят плана за 1974 г. и шестата петилетка.

Иван КОЛЕВ

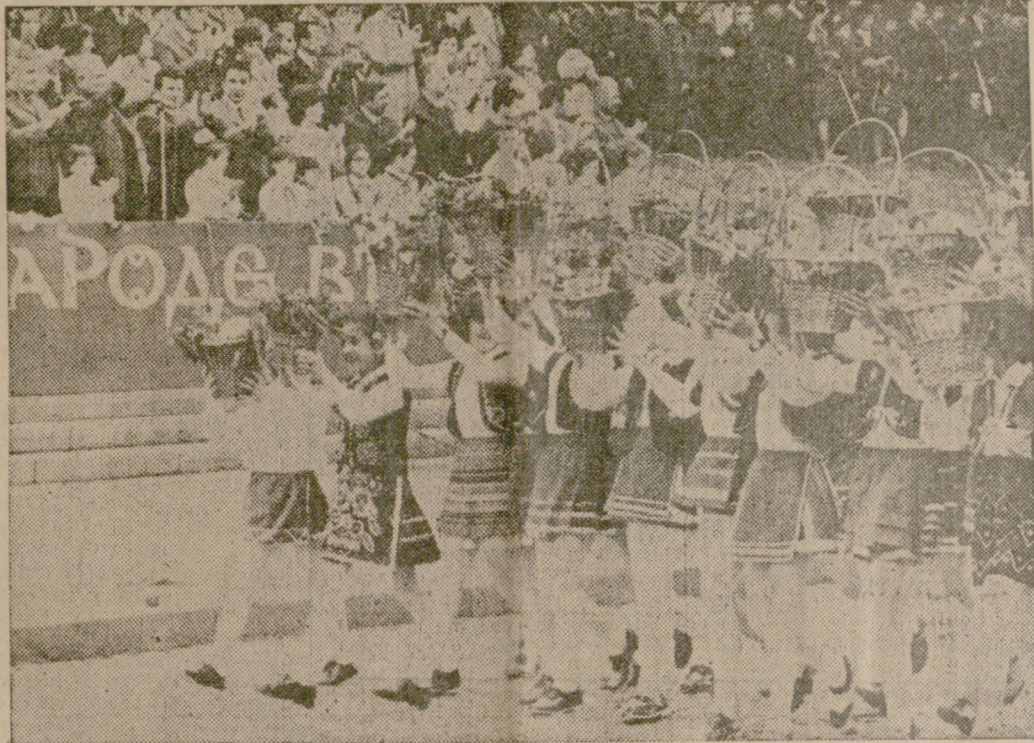
ВИСОКИ ЗВАНИЯ

На заседание на Общото събрание на академиките, което се състоя на 7, 8, 14, 15, 21 и 22 май т. г. в Българската академия на науките, бяха проведени избори за нови членове на академията. За академик е избран нашият земляк, видният български писател Емил Станев — българска литература, а за член-кореспондент — проф. Николай Николов Ирибаджиков — история и критика на съвременната буржоазна философия.

Празник български, неповторим

Манифестации в прослава на делото на Кирил и Методий

Момент от манифестацията на 24 май във Велико Търново

Снимка: Николай ХРИСТОВ

Неповторимият наш, чисто български празник на 24 май започна в четвъртък вечерта с общоградско събрание в Дома на Народната армия — Велико Търново. На него присъстваха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, зам.-завеждащият отдел "Икуство и култура" при ЦК на БКП Кирил Бояджиев, председателят

Предсрочно

Колективът на железопътния район — Горна Оряховица — вчера изпълни петмесечния си насрещен план по всички основни показатели. До края на май ще бъдат натоварени още 115 000 тона товари.

Най-голям дял за тази трудова победа имат колективите на гарите Самоводене, Поликрайще, Златарица и Лесичери. Социалистическото съвнование продължава с неутраляни темпове за достойна среща на 30-годишнината на социалистическата революция.

Мария ШАЛАБЕРОВА

Комсомолски отличия

С решение на Бюрото на ЦК на ДКМС за активна творческа, инициативна и целенасочена организаторска и политическа дейност и постигнати положителни резултати в движението "Днес горци в учението, утре целиници в труда и науката" се награждават:

С вимпел на ЦК на ДКМС комсомолската организация "Малчик" при СГП "Алеко Константинов" — Свищов и с грамота на ЦК на ДКМС комсомолското дружество "Върбан Генчев" при III "Г" курс на СГПУ по селско стопанство в с. Камен.

(Соб. инф.)

Национален първенец

Вчера по случай Деня на киноматографиите в салона на кино "Искра" — Велико Търново се състоя събрание. На него се отчетоха резултатите от националното съревнование между клоновите "Кинематография". Звездата "Национален първенец" бе присъдена на клон от Велико Търново.

на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов, секретарите на Окръжния комитет на БКП Маргарита Кемалова, Николай Пашов и Райчо Пенчев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, първият секретар на градския комитет на БКП Николай Цонев и други партийни, държавни и културни дейци.

Доклад за Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и българския печат изнесе началникът на отдел "Народна просвета" при Окръжния народен съвет Димитър Папазов.

Другият Злати Шалаверов прочете указ на Държавния съвет за награждаване на просветни и културни дейци и високи правителствени отличия и им връчи наградите.

Събрането изпрати телеграма до ЦК на БКП.

След това бе изпълнена концертна програма.

Утро на 24 май дойде във Велико Търново с оня трогателен и неувядаем химн "Върви на роде, вървешини!", изпълнен учениците дворове, улици и площадите на старопрестолията град.

В десет часа на трибуната пред "драматично-музикалния театър "К. Кисимов" заеха местата си официалните лица на чело с първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев и други партийни, държавни и просветни дейци.

С песни, цветя и лозунги погече протекният поток на учениците се от 39 учебни заведения и детски градини в града. В "техническия" се четеше признание за заслуги към Партията-въдхновителка, радостта на първокласниците, че са усвоили "четмото и писмото", обещаващото на многоохляната учаща се армия, че след завършване на образованието си ще се явят активно в строителството на новото общество.

Сред манифестиращите бяха танцьорите и хористите-самодейци, лауреати на току-що приключил IV републикански фестивал на художествената самодейност.

За пръв път манифестацията във Велико Търново бе предавана директно от подвижно студио на Българската телевизия.

Тържествени манифестации

Съобщение

По случай 2 юни — Деня на Ботев и на загиналите в борбата против османското иго, капитализма и фашизма и в Отечествената война и 30-годишнината от героичната битка на Горнооряховския партизански отряд на 31 май т. г. от 10 часа в местността Тасладжа ще се състои тържествен възпоменателен митинг.

Слово ще произнесе генерал-полковник Кирил Косев, бивш командир на отряда.

Обсъждането на програмите на радиото и телевизията ще се състои днес от 17 часа в киносалона на Профсоюзния дом — Велико Търново.

Читалищен дом в село Обединение

На 24 май в Обединение бе открит нов читалищен дом. От старото читалище, помещаващо се в частна къща, до украсената с портрети, лозунги и знамена сграда, бе пренесен символичният огън.

Зам.-председателят на Окръжния народен съвет инж. Петко Василев откри новия читалищен дом. Приветствие от името на районния партийен комитет в Горна Оряховица поднесе неговият секретар Георги Караианов. На тържественото събрание в читалището доклад прочете председателят на общинския народен съвет Йордан Колев.

Новата сграда разполага с просторен салон, библиотеката с 10 хил. тома разнообразна литература, читалня и младежки клуб.

Тържеството завърши с богата литературно-музикална

програма, в която взе участие и з. а. Мита Стойчева, родена в Обединение.

Йордан КАРАНЦАЛИЕВ

Юбилейна изложба на Йордан Попов

В навечерието на Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и българския печат изложбени зали във Велико Търново отвориха вратите си за голямата юбилейна изложба на художника Йордан Попов — една проява, подходяща за светлия празник.

За да засвидетелстват уважението си към голямото изкуство на Йордан Попов, тук бяха дошли много негови почитатели, художници, партийни, обществени и културни дейци, ръководители и граждани от родния му град Елена.

Сред официалните гости бяха зам.-завеждащият отдел "Изкуство и култура" при ЦК на БКП Кирил Бояджиев, председателят на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов, секретарят на Окръжния комитет на БКП Маргарита Кемалова, първият секретар на градския комитет на БКП Николай Цонев и други.

Тържеството бе открито с топло, искрено и завладяващо слово от другарката Маргарита Кемалова, която даде думата за откриване на изложбата на зам.-председателя на СБХ и. х. Найден Петков. В словото си той подчерта изтъкнатото място, което заема творчеството на Йордан Попов в нашето изобразително изкуство, неговата кръвна връзка с хората и природата на Еленския край, умението на художника да свързва по неповторим начин в своите пейзажи емоционалното и рационалното, традицията с новаторството.

След това посетителите разгледаха изложбата, която ще бъде открита до 20 юни.

Христо СТОЯНОВ

Сто години просвета

На 24 май в околностите на Петропавловския манастир културната общественост на Лясковец отпразнува 100-годишнината от откриването на първото богословско училище у нас.

Доклад за ролята на училището прочете Стоян Панайотов, председател на градския съвет за изкуство и култура в Лясковец.

Самодейни колективи от града изнесоха богата литературно-музикална програма.

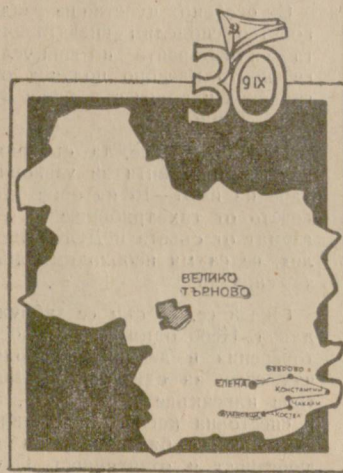
Снежана ПЕТРОВА

Вчера в Патреш бе тържествено честван 100-годишният юбилей на читалище "Народна просвета". Председателят на читалището Нено Пазов изнесе доклад "100 години в служба на народната култура". След приветствията бяха наградени заслужили читалищни дейци и самодейци.

Тържеството завърши с концертна програма.

От хоризонта на третото десетилетие

Балканът след деветия септемврийски ден

Две сини ленти бележат границите на простория на окръг — на север Дунава, на юг — Балканът. Два скъпи символа. От свищовския бряг преди 97 години изгря най-светлото утро на поробена България, а в Балкана се запази непреклонният български дух, от неговите дебри преди три десет години слезе обурена младата ни свобода.

Родолубив гостоприемник и живописен Балкан на възрожденска и съвременна Елена, на Беброво и Константино, Костел и Средни колиби, на десетките будни махалички, скъпани под северното крило на закрилницата планина.

Еленският край, родно място на забележителни писатели, художници, актьори, културни и обществени дейци — един непресъхващ извор на будни балканджии, пръснати по цялата страна, но запазили завинаги в сърцето си Балкана.

Говорят така и пред очите ни оживяват незабравими картини от неотдавнашния юбилейни тържества в Елена, Беброво, Чакали, Рухови, Костел, Разпоповици, на които пръснати из страната техни синове се завършваха до един, за да се поклонят на родния си край, да му помогнат с какво могат. Слушах, трогнат до

съзвиз, изпълнението на духовен военен оркестър от Русе, докаран в пълния му състав от неговия диригент Стефан Вачев от Чакали специално за Тържеството в родното му село.

Незабравим ще остане 90-годишният юбилей на читалището в Разпоповици. На малката селска сцена стъпи отново в ролята на Златил от "Боряна" нашият съселянин, народният артист Георги Георгиев — Гец. Затрогващо слово за любовта към родния край произнесе художникът професор Иван Петров.

А на вековния юбилей на читалището в Беброво гостувашият в окръга главен редактор на дрезденския вестник "Зехнше-цайтунг" Рудолф Шимер възкликна: "Какъв за бележителен край, какви хора!"

Този буден край влачи дълги години едно тъжно икономическо минало. За него виден наш политически и държавен ръководител неотдавна се изрази много образно и точно като каза, че е "бил забравен от бога и царя".

Искам мислено да се върна на тридесет години назад и да мина през моето родно Разпоповици, в което като в огледало се отразява съдбата на целия балкански край, за да се види истинското величие на оная слънчева септемврийска дата, на големия времевраздел.

...Есенно утро. По каалната селска улица, затънала до главините, скърца волска кола. Пред нея, обута в дълга шаечна фуста, крачи млада жена, преждевременно състарена. В една си ръка държи синджирите на воловете, а в другата — комат лепкав хляб от соево брашно или плете чорап. В колата е седнал старец с бозава артерия. Зад него е плугът и трънето, с които ще се "завлече" угарта.

На един от ръжните е качена на арматата с бобена корба, която снахата е сварила преди да съмне. Единственият радостен лъч в живота й е ми

сълта, че за Димитровден мжът й, градинар-гурбетчия, ще се завърне за няколко месеца в къщи.

...Вършитба. Харманът е застлан с 4—5 кръстеца снопи. Цял ден диканята хърка под парещите лъчи, теглена от запенените водчета. След обед загрява вейката, за да напълни носа, устата и дробовите ти с прах за цяло лято.

...Всяка сутрин върволица ученици тръгват по каалния път за прогимназията и гимназията в Елена, на пет километра от селото. С премоурнали пръсти те мият прелестите си от кал обувки на дерето в началото на града, за да влязат чисти в училището. А през първите топъл дни на пролетта, щом излязат от града, се събуват и тръгват боси към селото. Обувките трябва да се пазят за няколко години...

Шом се върнеха от училище, оставяха учебниците и тетрадките си и отиваха на нивата. Уроците учеха вечер. И не на газената лампа, а на кандилото, защото бяха бедни години и нямаше газ. А за електричество и радио в селото още не се говореше. То беше само в мечтите.

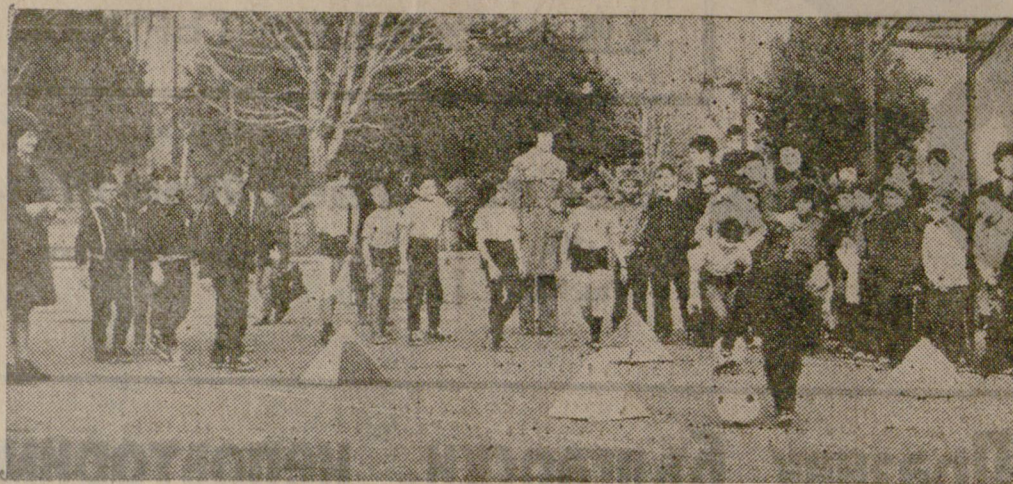
Някога руският писател Чехов писа за своето детство: "През моето детство аз нямах детство". Тия думи важат с пълна сила за децата от моето село, за бедните селски деца на България.

Кой от тях е мислил, че през лятото може да се отиде на море, на екскурзия, в пионерски лагер! Техният кръг гозор стигаха до синята явница на Балкана. Останалото беше в книгите.

...В селото имаше две уве селителни заведения — лансинг за специални гости от Елена и Търново, които се веселеха до късно след полунощ под звъните на грамофоните. Селските деца намираха поез прозвуките на лъскавата ограда в света на тропиците.

ОТРЯДЪТ ПОБЕДИ

По случай 30-годишнината от битката на Горнооряховския партизански отряд на Тасладжа

Момент от пионерското състезание „Бъри, смели, сръчни“ в заеха състезателите от ЕСПУ „Бачо Киро“.

Първо място в него Снимка: Иван ДИМИТРОВ

Възмъжаването на африканската независимост

По случай Деня на освободението на Африка

Началото на 60-те години влезе в историята на африканския континент като началото на краха на колониалната система на империализма. Само за едно десетилетие десетки африкански страни, обхващащи 90 на сто от населението и 85 на сто от територията на континента, отхвърлиха колониалния гнет и тръгнаха по пътя на националната и политическа независимост. Важен етап в на-

ционалноосвободителната борба на африканските народи бе създадена през 1963 година Организация за африканско единство (ОАЕ). Нейният рожден ден — 25 май — се отбелязва в целия свят като Ден на освободения свят като Африка, като символ на единството и солидарността на страните и народите от африканския континент.

Изминалото десетилетие по каза убедително, че африкан-

ските народи са способни да изпълнят отговорните задачи, които постави пред тях ходът на историческото развитие на Африка: укрепване на политическата и икономическата независимост на освободените страни и окончателното ликвидиране на колониализма и расизма. Осъществяването на тези задачи се извършва при условия на отслабване позициите на империализма и колониализма, на постоянно засилване и задълбочаване на съюза между освободените революционни сили на нашата съвременност — световната социалистическа система, международното работническо движение и националноосвободителното движение.

Станала господар на съдбините си, независима Африка навлиза все по-дълбоко в сферата на революционните преобразования. В редица африкански страни са осъществени или сега се осъществяват радикални социално-икономически преобразования: изместват се позициите на чуждестранните монополи и се създава национална промишленост, ликвидират се чуждестранните военни бази извършват се демократични аграрни реформи и социални мероприятия в областта на здравеопазването и образованието, създава се нов демократичен административен апарат и т. н. На континента се изгражда нова система на междуафрикански икономически отношения — създават се обединения и се засилват търговските връзки.

Макар че освободителното движение в Африка се развива на ширина и дълбочина, все още повече от 30 милиона африканци продължават да живеят под колониален и расов гнет в Ангولا, Мозамбик, Гвинея (Бисау), Южна Родезия, Намбия. Както по казват събитията, африканската солидарност в рамките на ОАЕ, както и подкрепата, която социалистическите страни и всички антиимпериалистически и прогресивни сили в света оказват на борещите се народи, създават благоприятни възможности за окончателно изкореняване на колониализма и расизма, за укрепване суверенитета и независимостта на африканските страни и поддържане на мира на континента. Съмъкване на фашисткия режим в Португалия открива надеждна перспектива за най-скорошното прекратяване на колониалната война и признаване правата на народите, намиращи се под иго на португалския колониализъм, за извоюване на пълна независимост.

Истинската безкористна помощ, която Съветският съюз и другите социалистически страни оказват на независимата Африка, не се изчерпва само със строителство на промишлени и други обекти, с подготовката на национални кадри, с икономическото и културното сътрудничество. И на международната арена страните от социалистическата общност подкрепят твърдо и последователно борбата на африканските държави срещу посегателствата на империализма и неоколониализма.

Обновителните процеси в Африка, които говорят убедително за възмъжаването на африканската независимост, се влияят в единния поток на борбата на народите против империализма и неоколониализма, за мир, демокрация и социален прогрес.

Добри ДОБРЕВ

На 29 май към 18 часа отрядът беше открит от жандармерия в горите в местността Кору дере, северно от Стражица. Разбирайки това, командването реши да прехвърли отряда в горите северозападно от с. Асеново. По радиото нощната тъмнина и гъстата гора, отрядът се обкръжи и сутринта, вместо извън блокадата, се оказва в м. Ябълково, на 2 км. северозападно от напуснатия лагер и около 15 км. южно от с. Николаево. В очакване на бой в твърде неблагоприятна обстановка — ниска, гъста гора, отрядът заема кръгова обрана: първа чета с командир Стефан Молдов и политкомисар Димитър Трифонов Генков — с фронт на северозапад; втора чета с командир Иван Ганчев и политкомисар Димитър Зарзалиев — с фронт на северозапад и трета чета с командир Банко Иванов и политкомисар Кольо Русев — с фронт на югоизток. Командването на отряда с временен командир заместник-командира на отряда Константин Христов и временен политкомисар — заместник-комисар Кирил Камберов се установява между първа и втора чета.

Към 11 часа на 30 май отрядът бива открит от 5-та жандармерийска дружина и започва боя. Въпреки крайно неблагоприятните условия: от реном числено превъзходство на врага, липсата на обзор и обстрел, голямото физическо изтощение на хората, около 70 партизани дават решителен отпор на нападения и отбиват тяхното нападение. В този първи бой падат убит и ранен жандармерист, от които един, подпоручик Митев — командир на жандармерийска рота.

Партизаните дадоха скъпи жертви — загинаха командирът на отряда Стоян Георгиев Минчев и Мария Димитров Григоров.

Уморитата съпротива на партизаните стресна врага. Тогаваша той привлече в боя 5-та ловна дружина, 3-та военнополитическа дружина и войскови подразделения, започна да обкръжава отряда. Над отряда непрекъснато прелитаха и стреляха самолети от летище Горна Оряховица. Започна да стреля и минохвъргачна взвод на 5-та жандармерийска дружина. В същото време войската пълно беше блокирала горите в района на селата Стражица, Асеново, Николаево, Теодосиево (Камени), Горски Сеновец и Царски извор (Чапалево). В тази обстановка командването на отряда реши да не допуска обкръжаването, да се оттегли на юг, да разкъса блокадата и се изнесе в горите южно от селата Джупоница и Добри дял. Оттеглянето започна по чети, като прикриването на всяка чета се осъществява от по едно отделение.

Първа чета започна оттеглянето на юг, но се натъкна на големи фашистски сили и с бой бе принудена да измени на северозападно направление, като успя да се оттегли от преследващите я жандармерийски и полицейски подразделения. Вечерта четата зае незабележимо положение срещу едно войсково подразделение. Командването на четата реши, щом се стигна да атакува, да пробие блокадата между селата Николаево и Теодосиево и се изнесе в горите около с. Волница. След кратка бой четата извърши пробива и излезе от блокадата без жертви, но от нея се откъсна група партизани, която остана в блокадата. От 31. V. до 1. VI. четата водеше няколко боя с жандармерийски и полицейски подразделения, охраняващи селата извън блокадата. Жертви не даде, но храни намале и изтощение на партизаните беше голямо. В тази обстановка командването на четата решава да се изнесе в Свищовския район, което извърши на 3 и 4 юни. По това време предпазят се на жандармерията партизаните на мрежа в района. В резултат на това предателство на 7 юни това предателство на 7 юни четата, останала в състав от 10 души, бива открита от жандармерията в селата Павел и Босилковци. По-голямата част от партизаните на чело с командир и политкомисар успяват в ожесточен бой с жандармерия и войска да разкъсат блокадата, но след това отново са блокирани и през целия 7 юни отново водят кръгови боеве в землищата на Хаджидимитрово, в които командирът бива тежко ранен, а останали

те — Георги Николов Георгиев, Кирил Д. Тананев, Кирил Петков и Иван Петков Ангелов начело с политкомисар Димитър Генков, героически загиват. При опит да спаси четата героически загива и членът на Окръжния комитет на РМС и секретар на Свищовския районски комитет Тодор Молдов.

Втора чета, срещу която настъпиха многобройни жандармерийски, полицейски и войскове подразделения, започна оттеглянето с бой и едва се откъсна от противника. На 30 и 31 май и 1 юни четата правеше няколко безуспешни опита да пробие блокадата в южно направление. Няколко другари от четата се загубват. В тази обстановка на 1 юни командването на четата решава през нощта да пробие блокадата в северно направление и се изнесе в горите около село Дряновец. През нощта четата води лялковско сражение, но не успя да пробие блокадата. Загина командирът на отделение Стефан Иванов Куларов. Преследваната чета отстъпва на изток с цел да пробие блокадата западно от с. Стражица и се изнесе в горите южно от блокадата. Четата не успява да пробие блокадата и на 2 юни остана в блокваните гори на около 15 км. западно от с. Николаево обкръжена от фашистите. Вечерта на 1 юни с ранен Иван Пейков, който загина след няколко дни на 5 юни в бой сам срещу фашистите. Към 17 часа на 2 юни противникът започна решително сражение за унищожаване на четата. В тази обстановка командването решава четата да се оттегли на юг, а командирът заедно с партизаните Иван Христов Иванов да я прикрие.

Жандармеристите бясно налята върху командира. Денят падаха няколко неизбавни гранати, които той, тежко ранен, успешно хвърляше обратно по фашистите. Една от гранатите обаче отскочи ръката на смелия командир и не след дълго той героически загива. В това време четата под командването на политкомисар Димитър Зарзалиев продължи оттеглянето и се опита да пробие блокадата, но не успя. На 4 юни в местността Сухата чешма, в боя с фашистите загива героически и политкомисарът. В четата останаха 4 партизани. Те избраха за свой командир Иван Христов Иванов — командир на отделение. В течение на няколко дни групата водеше боеве, прави опити да пробие блокадата и успява едва на 10—11 юни. На 12 юни в боя северно от вис. Калифера до с. Благоево героически загива командирът на отделение Иван Хр. Иванов. На 16 юни загива край манастира „Св. Троица“ в Търновско партизанката Гинка Георгиева Маркова.

Трета чета се изтегли в юго западна посока, но загуби прикриващото я отделение и няколко партизани от другите отделения. Вечерта прави опит да пробие блокадата в югозападно направление, но при напредък напредна се натъкна на жандармерийска засада и се насочва на юг. На разсъмване на 31 май тя се оказва в района на м. Курорт. Тогаваша командването на четата решава да пробие блокадата в югозападно направление и се изнесе в м. Блатото северно от с. Бреговица, където беше постоянното контролно сборно място на отряда. През нощта, след няколкократно боеве, четата успява да разкъса блокадата и на 2 юни осъбва в местността Блатото.

На 31 май вечерта южно от разположението на 3-та чета се събират нейното второ отделение, бойците от другите отделения и от другите чети и образуват сборна чета. За свой командир партизаните избират Димитър Влахов — член на Окръжния комитет на РМС и отговарящ за работата на отряда и за политкомисар Георги Марков. Командването на тази сборна чета решава да пробие блокадата в направление на село Бреговица и се изнесе в местността Блатото. Няколко юни от опита да пробие обкръжението завършват с неуспех и денува на 31 май в района на Карастояновия чифлик.

(Следва)

80 години Свищовска партийна организация

Комунистите и трудещите се от град Свищов чествуват възбуждащо събитие — 80-годишнината на градската партийна организация. Създадена през май 1894 година, Свищовската партийна организация записва светла история. Тя участва чрез своите делегати на партийните конгреси, активно се включва в изграждането на Общия работнически синдикат. През 1903 година застава смело на страната на революционните марксистки начело с Димитър Благоев, води последователна борба срещу отклоненията от марксизма, развива широка организаторска и политическа дейност сред работниците, занаятчиите и другите трудещи се слоеве, сред учещите се.

През военния период тя извършва широка пропагандистка работа, организира бунта на 33-и свищовски полк, на чело на който застава свищовецът Георги Арнаудов. Тя посрещна с възторг Великата октомврийска социалистическа революция. Паметни са акциите, организирани от Партията в защита на съветската страна.

В резултат на продължителната класово-революционна борба на Свищовската градска партийна организация в нейно лице трудещите се виждат единствения и най-последователен защитник на жизнените и интереси. Под нейно влияние са учителските социалистически групи, жените и младежките групи, за наятничките и работническите организации.

На 31 октомври 1920 година в общинските избори Партията набира повече гласове от всички останали партии взети заедно. Създава се Свищовската комуна. Това е светла страница от историята на партийната организация, която премина с чест и през огъня на Септемврийското въстание, и през мрачната 1925 година, за да се превърне във всепризнат ръководител на

народоосвободителната борба през 1941—1944 година. През този период тя записва нова, светла страница в своята героична история. Под ръководството на Окръжния комитет на БКП партийната организация и РМС от бившата Свищовска околия, в единност с революционните слоеве на БЗНС, се отзовават на призива на Партията за разгръщане на въоръжена борба срещу монархо-фашизма и немските окупатори. Създават се отечественофронтски комитети, изгражда се Свищовската партизанска чета, организират се акции и саботаж.

Днес в дните на славния юбилей ние сме горди от това, че делото, в което безгранично вярваха пионерите на социализма, създателите на партийната организация, побеждава в нашата страна и в нашия град.

Огромни са успехите на социалистическото строителство. Израснаха новите промишлени предприятия. Изви си гигантски ръст химическият комбинат „Свилоза“. Бързо се развиват транспорта и другите отрасли на икономиката. Сега в града се разгръща огромно културно битово строителство, изграждат се нови жилищни комплекси, училища, детски заведения, улици, паркове и градини. С всеки изминал ден градът изменя своя облик. Големи са завоеванията в учебното дело, в културата и здравеопазването. Всичко, което днес създаваме, е за човека. Грижата за него е основна грижа на Партията, смисъл и съдържание на цялата ѝ политика.

Никола СТАЯНОВ
първи секретар на ГК на БКП
в Свищов

Из редакционната поща

Конкурс на МВР

В чест на 30-годишнината от социалистическата революция и тридесетия си рожден ден Министерството на вътрешните работи обявява конкурс за най-добри журналистически и публицистически материали и публикации в печата, радиото и телевизията, отразяващи дейността на организациите на МВР.

В класацията ще участвуват публикации и предавания, засягащи всички дейности на МВР, като: борбата срещу идеологическата диверсия на противника, защитата на родните гори, предотвратяването на станиците и криминалната престъпност и други те антиобществени явления, създаване на образцов обществен ред и безопасност на движението, предотвратяването на пожари, прояви на героизъм и доблест от служителите на МВР и др.

Ще бъдат раздадени следните колективни и индивидуални награди:

1. НАГРАДА ЗА ПЕЧАТА

А. Колективни за редакция
Една първа — по 500 лева
Две втори — по 400 лева
Пет трети — по 250 лева
Б. Индивидуални
Една първа — по 300 лева
Три втори — по 200 лева
Шест трети — по 150 лева

2. НАГРАДИ ЗА ТЕЛЕВИЗИЯТА И РАДИОТО

А. Колективни за творчески екип
Една първа — 500 лева
Една втора — 400 лева
Две трети — по 300 лева
Б. Индивидуални
Една първа (сценарий или режисура за телевизията) 300 лева.
Една първа (докум. предаване за радиото) 250 лева.
Две втори — по 200 лева
Четири трети — по 100 лева

Предложения за награждаване могат да правят редакторите на централния и местен печат, на радиото и телевизията. Краен срок за представяне на материалите — 1 ноември 1974 г. Същите да се изпращат на адрес: Министерство на вътрешните работи — за „конкурса“.

ПРОДАВАМ „Москвич 407“, Велико Търново, ул. „Драгоман“ № 6, телефон 2—51—69.

Една спасена радост

В автопоспешство „Пътнически превози“ в Горна Оряховица работи шофьорът Христо Стоянов Войводов. Винаги и навсякъде той е бил пример за колегите си, но наскоро една случка още веднъж потвърди неговата опитност, отлична шофьорска класа и високото му чувство за дълг.

На 6 април Христо пътува от Горна Оряховица за Лясковец. В Лясковец колата минава покрай две деца, които играят на десния тротоар. Съсем неочаквано едното се спуска пред автобуса шофьорът извива много умело волана силно наляво и спира. Детето пада и се удря в гутата на автобуса, но не се наранява.

Един шестгодишен живот и една голяма радост в трудово семейство са запазени.

Росица ЕВТИМОВА
ул. „Балатон“ 17, Горна Оряховица

Не стигат думите за благодарност

На 15 април пазарувах в магазин № 2 на Наркоп на ул. „Васил Левски“ 29 във Велико Търново. Понех носех много багаж, забравиха съм в магазина ръчната си чанта, в която имаше 600 лева. Разбрах, че тя липсва, когато си отидох в къщи, но не знаех къде да я търся.

Касперката на магазина Веска Петрова забелязала чантата и я прибрала. Заедно с отговорничката Пенка Христова Маринова проверили съдържанието ѝ, описали вещите в нея и съобщили на милицията. Още същия ден чантата ми беше предадена. Нямам думи, с които да изкажа голямата си благодарност и признателност към двете служители, които проявиха високо гражданско съзнание и ми върнаха спокойствието в пролетния ден.

Дацка ИЧЕВА
ул. „Алеко Константинов“ 39, бд. 3 — Велико Търново

... Неотдавна пътувах с градския автобус ВТ 31-83 във Велико Търново. В бързината си съм изпуснала портмонето си см, в което имаше пари и квитанция за платена електроенергия. Шофьорът на ав-

тобуса Илия Капарашев намерил изгубената вещ и я предал на диспечера в спирката при фабрика „Васил Мавриков“. По квитанцията установили името и адреса ми. Портмонето ми беше донесено в къщи от служител на МВР. Благодаря ви, добри и честни хора, за отзивчивостта.

Стефка НИКОЛОВА
ул. „Толбухин“ 34 — Велико Търново

Защо да не бъде така навсякъде?

С особено чувство на задоволство споделям впечатленията си от бързите и точни услуги, които наскоро получих от градския народен съвет във Велико Търново.

Наложил ми се да събирам редица документи за узаконяване на имот—16 на брой. По времето от тях трябваше да се вземат от съвета и ДСК, Мислех, че са ми необходими дни за справки.

Оказа се, че съм се заблуждавал. Необходимите ми удостоверения и декларации получих сам за един час. Освен това навсякъде и в съвета, и в спестовна каса, и от съдия-напълнителя бях обслужен с любезност и отзивчивост. Служителите от горните служби за пример, за да бъдат сочени за пример, за да ми обслужват навсякъде така бързо и акуратно.

Георги ГАЧЕВ
ул. „Любен Каравелов“ № 26
Велико Търново

Фабрика за тенекен амбалаж—Лясковец

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ на постоянна двусменна работа ЖЕНИ.

Предприятията работи на петдневна работна седмица. Постъпване веднага.

3—1

СД „Градини и строителни материали“ — окръжен клон Горна Оряховица

търси да назначи

ШОФЬОР на товарна кола в складовата база Велико Търново.
ШОФЬОР на товарна кола в Горна Оряховица.
РАБОТНИЦИ товаро-разтоварвачи за Горна Оряховица и Велико Търново.

Справка на телефон 4-16-42.

2—2

Защо се губят 6000 телета

Борбата с безплодното по кравите • На какво се дължат добрите резултати в Овча могила • Ролата на специалистите

От направените проверки през зимата и тази пролет във всички кравеферми на ТКЗС и ДЗС в окръга се установи, че безплодното по кравите и юниците е високо. За някои стопанства през различните сезони на година та то достига 20—25 и повече процента от наличните разплодни краве. Почти във всички стопанства не се отчитат добре скритата яловост. Тя всъщност се изразява в голям процент краве с удължено време от отелването до заплождането (сервиз—периода). Минимална година по същите причини не са получени око до 5000—6000 телета от наличните краве в окръга.

Заплождането на кравите и юниците е непрекъснат процес и до голяма степен се обуславя от годишния сезон и от режима на хранене и гледане на животните. Установено е, че нарушенията в заплодителната способност на кравите и юниците се дължат най-често на неправилно хранене и гледане, неадекватно осеменяване и не на последно място — на някои заболявания на репродуктивния апарат.

Определено може да се каже, че условията, които разполагат към заболявания и безплодие по кравите, нелепо брата хигиена при раждане то, и осеменяването. Вина за това имат селскостопанските специалисти, бригадирите, завеждащи фермите и гледачите по места.

От проверките винаги се установява, че безплодното по кравите в различните стопанства, при почти еднакви възможности по отношение на породен състав, помещения, благоустройство, фуражи, гледачи и при един и същи метод на осеменяване, е различно.

В кравефермата на ТКЗС — Овча могила например през 1972 г. безплодното по кравите и юниците беше голямо. Но през 1973 г. ръководството на стопанството, ветеринарният лекар и зоотехникът, ветеринарният техник и техник-осеменителът организираха добре своята работа и резултатите не закъсняха. В края на годината от осеменените 306 краве от техник-осеменителя Атанас Александров, задочник в зоотехническия факултет, са заплодени 276 или 90,1 на сто. Фермата е получила през 1973 г. от 100 краве 93 телета, което я нарежда на едно от първите места в окръга. Заплождането от първо осеменяване е средно 48 на сто, а сервиз-периода — 70,5 дни. От осеменените през първото тримесечие на тази година 109 краве процентът на заплождането от първото осеменяване е 65, а сервиз-периода за януари — 69 дни, далеч по-къс от средния за окръга и за републиката в цялата ферма.

Тези добри резултати са постигнати главно вследствие на организирано ежедневие активно движение на кравите — през зимата след обяд, а през лятото—преди и след обяд и на редовно откриване и осеменяване на разгонените краве при индивидуалното следене на инволютивните процеси в половия апарат на кравите след отелването. За навременното осеменяване допринасят и редовното извършване на кожно-адrenalinovата проба, която е добре усвоена от осеменителите. В родилното по мещене всички краве се третират след отелването с хормонални средства и голяма част — след осеменяването с антибиотични. За навременното заплождане на кравите допринасят и заплождането на осеменителите, което до голяма степен зависи от заплождане то на кравите.

Сравнително успешна е и борбата с безплодното по кравите в ДЗС — Елена.

От проверките се установи, че безплодното по кравите е малко там, където специалистите — зоотехникът, ветеринарният лекар, техник-осеменител и завеждащ-фермата — следят редовно състоянието на кравите след отелването, протичането на след

родилния период, навременно то разгонване и осеменяване, лекуването на безплодните краве. Всички процеси правилно и редовно се регистрират. Трябва да се отбележи, че в повечето от фермите не се вижда добре работата на заведущ-фермите като основни организатори по заплождането на кравите.

Сега, с настъпването на пролетта и смяната на хранителния режим на кравите, пред ръководствата на стопанствата и зооветеринарните специалисти стоят много отговорни задачи във връзка със заплождането на кравите и юниците. Комплексният характер на проблема изисква и комплексен подход за неговото разрешаване.

д-р Петър КОНСТАНТИНОВ
ст. и. с.т.р. кат. на вет.-мед. науки при Ветеринарен институт — Велико Търново

д-р Димитър ЦАНКОВ
завеждащ акушеро-гинекологично отделение, Окръжна ветеринарна лечебница — В. Търново

Технолозите Мария Петрова и Любомир Михайлов от Базата за техническо развитие по механизация на животновъдните ферми в Полски Тръмбеш работят по темата „Възможно-тръбен транспорт“.

Снимка: Иван ДИМИТРОВ

VII преглед на ТНТМ

ПО ПЪТЯ НА НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОТО ТВОРЧЕСТВО

Научно-техническото творчество е главна съставка на изобретателната дейност в техникума по електротехника „М. В. Ломоносов“ — Горна Оряховица. С негова помощ успешно се повишава квалификацията, развиват се творческите способности, укрепват комуникативните добродетели на бъдещите електротехници и инженери.

Училищният клуб „Фотон“ развива ползотворна дейност. От основаването му през 1963 г. досега много от най-способните ученици минаха през кръжоците му, а които развиваха своите технически способности и талант под ръководството на опитни преподаватели: Вангели Пенчева, инж. Св. Колева, инж. Р. Пендешев, инж. А. Каралиев, инж.

В шестте прегледа на ТНТМ клубът е бил пет пъти градски и четири пъти окръжен първенец между ученическите колективи. На заключителните етапи в Пловдив е завоювал четири златни значки с право техните носители да продължат висше образование без конкурсни изпити. Носителите Кирил Мечков, Атанас Стефанов, Лилия Тодоров, Милко Малчев, инж. Ангел Каралиев са гордост на техникума и пример за ученици и учители.

През учебната 1973/74 година клубът има 17 кръжока с 340 участника. Те се ръководят от изтъкнати преподаватели: Вангели Пенчева, инж. Св. Колева, инж. Р. Пендешев, инж. А. Каралиев, инж.

Личев и други. С творчески жар кръжоците разучиха редица теоретически въпроси, изработиха различни устройства, отговарящи на съвременните критерии за оценка на разработките. През март — месец на техниката — се състояха редица състезания по професии, викторини, вечер на електротехниката; през април — вечер на физиката и химията, а през май — вечер на радиотехниката и телевизията със състезание. На първо място се класира IV-а курс, специалност „Радио и телевизия“.

Като окръжен първенец по радиоелектроника, клубът участва на 11 и 12 май в национално състезание в Габрово и представя окръга и техникума на IV място в републиката. Неоспорим връх в тазгодишното научно-техническо творчество на клуба е откритата на 13 май т. г. първа общоучилищна изложба с повече от 100 експоната. За първи път ученици, учители и общественоста с вълнение и радост станаха свидетели на една по-цялостна изјава на творческите възможности на колективите.

Строителни преобразования

Бригадирът Илия Пеев Радев от Общостроителния район в Павликени навърно е писал своя спомен за миналото след някой напрегнат работен ден. Можел е да изпише много страници за 38-годишната си строителна биография, но и малкото, което споделил, е достатъчно, за да разберем големите преобразования на нашето време...

„Основният поминък на хората от родното ми село Добрич преди Девети септември беше строителството. На 17 години и аз заминах като общ работник с една компания (бригада) в Пещера. Работата започна при много тежки условия. Главните машини на строителството бяха количката, кофите, лопатите, гребло за вар, самар за носене на бетон.

Работеше се по 10-12 часа. Почивен ден беше неделя, като до 10 часа сутринта се подготвяше работата за понеделник. Възбях да надделя с материал на майстора и да се уча. След една година вече самостоятелно работех мазилки и зидарии.

Майсторът ни изплащаше заплатите в края на годината. Работното облекло си го плащаме сами, семейни и други добавки нямаше. За качеството на работата обаче се държеше много. Имаше случаи, когато бяха гъбави зидарии, мазилки и други за сметка на работниците.

През 1941 г. в строителството започнаха да се внедряват машини като бетоноарка, хаспел за повдигане на подръчни материали и други такива, но за механизация на строителните процеси и дума не можеше да става...

След победата на социалистическата революция се преселих в Павликени. През март 1954 г. заедно с Христо Димитров, Ангел Донеф, Стоян Узунов и други сложихме основите на днешната строителна организация (тогава „Местни строежи“). Началото беше трудно, но ние бяхме ентузиастични, изпълнени с вяра в светлото

бъдеще... Сега павликенските строители разполагат с разнообразни строителни машини, които до голяма степен облекчават техния напрегнат труд. През миналата година тук започна успешно да се прилага един от новите методи на строителство — пакетно-повдиганите плочи. Строителите имат нова административна сграда с няколко апартамента и добре оборуден работнически стол.

Тази година в навечерието на Първи май в Общостроителния район проведоха вечер на трудовата слава. Не беше лесно на организаторите да намерят хубави песни за всички първенци в труда — бригадите на Станислав Шомов, Стоян Цветанов, Менко Христов, Иван Маринов и още много други. Само орденосиците в Стройархона са 18 човека...

Качествените промени в живота на павликенските строители намират израз в нови ритуали, които партийната, профсъюзната и комсомолската организация се стремят да прилагат по интересен и съдържателен начин. Това всъщност е и още едно признание за обновения труд на социалистическите труженици.

Йордан ВЕЛИКОВ

Средно спортно училище „Г. С. Раковски“ — Велико Търново

ще приеме

за новата 1974-75 учебна година кандидати по следните специалности:
ЛЕКА АТЛЕТИКА — момчета и момичета
БАСКЕТБОЛ — момчета
БОРБА — свободен и класически стил
СПОРТНА ГИМНАСТИКА — момчета и момичета
ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА
ВДИГАНЕ ТЕЖЕСТИ
СПОРТНА СРЕЛБА — момчета и момичета

Приемните изпити ще се провеждат на 8, 9 и 10 юни 1974 г. на стадион „Ивайло“ — В. Търново.

БАЛКАНЪТ СЛЕД ДЕВЕТИЯ СЕПТЕМВРИСКИ ДЕН

Една голяма дата зачерта миналото

От 1 стр.

...Ентузиазъм, събрания до полунощ, образуване на ремсови дружества, агитки, трудови дни, избори, заеми... Мъчително разораване на синорите и на селските души. Тъжно прощаване с двете волчета и колата, омраза междубаши и синове. И пак сдобряване и задружен труд по блоковете на кооперативното стопанство — до днес.

В една януарска нощ на 1951 г. електрическата крушка прогони селската тъмнина. Във всеки дом от малката кутия блика музика, откъснатото балканско село се свързва с големия свят. Днес

телевизионни антени никнат по покривите на къщите, а опчарят, очаквал на гетата си транзистор, върви гордо пред стадото.

Ония селски момчета, които газеха лепкавата червеноръстица по пътя за Елена, получиха висше образование — станаха учители, инженери, художници, актьори, работници в предприятията на Елена. Синът на бедния градинар Никола Мартинов получи стипендия, завърши Софийския университет и сега е доцент по математика. И само той ли?

Думата, гурбетчия младите днес знаят само от песните,

от разказите на възрастните и от името на онова дерзавън село — Кахърво дол, до което нашите майки са изпращали бащите ни на дълъг гурбетчийски път...

Когато през лятото селото се напълни с курортисти и в цветните градинки пред варосаните къщи бабите и дяволците започват да разказват на внуците за миналото, те мъчно им вярват, защото не е останало за доказателство, освен горчивите спомени в душите на по-старите и музейната сбирка в къщата на големия читалищен деец Христо Търсанков, уредена по негова инициатива, за да не се забравя миналото.

Оттук слезе окървавената свобода

Една джипка ни подхвърля по зелените възли на то ва море, наречено Еленски балкан. Пътувам през един кът на махаличките по няколко къщи, изскочили направо от приказките, потънали в пясната на разсфалните овощи. Пресичаме рекички с бистра лелена вода, от която можеш да коленичиш и направо да пишеш, край кошари и поляни със стада, край партизански гори и яташки къщи. Мои спътници са трима млади мечтатели — секретарят на общинския партийен комитет Матей Димитров, агрономът Стефан Карацоров и директорът на ДЗС „Рудановски“ Иван Сирмов, почти връстници на свободата. Любувам се на неповторимите картини по пътя и се вслушвам в техния разговор. Агрономът се възмущава от липсата на слабото производство, за тяхното мелни ративно подобряване. Директорът на ДЗС-то скочи от джипката в Дера махала и след като се завърна ни обясни, че оглеждал мястото в две къщи, където ще бъдат настанени за уговяване агнета. Партийният секретар навсякъде намиращ общ език с хората, които го познаят и уважават.

Джипката прецапа по бродо на бистра река и спря под сянката на два вековни дъба, току-що разлистени. По угарта на дългия блок се зададе с боботене трактор с пневматична сеялка. Беше обел. Машината спря на слога под дъбовите и от неясния млад русояв мъж. Оказа се, че това е най-добрият механизатор на ДЗС „Рудановски“ Хасан Сарачев. Годината на сво

бодата го сварва сирак на четири години в крайно бедно семейство. Под влияние на брат си, дългогодишен комсомолски и партийен работник в Стерев, и с едно пословично трудолюбие, наследено от майка му, той работи дълги години в стопанството и израсва като първокласен механизатор. Сега е член на общинския партийен комитет и отговаря за техническия прогрес.

— Всяка нова машина ми нава най-напред през негови те ръце — обяснява ми партийният секретар. А агрономът добавя: — Изработва дневно по 2—3 норми. Работата, която не му харесва, не я показва. В стопанския двор веднага ще познаеш машината му. Грижи се за нея като за човек.

Имах възможност да надникна в новата му къща в Константин, в която имаше всичко необходимо за един съвременен градски апартамент — телевизор, гардероб, електрическа печка „Мечта“, хладилник.

— Нямам само диван — поклади глава Хасан.

А аз, като гледах този волеви млад човек, си мислех за величието на нашите три десет години, които го бяха измъкнали от мизерията на миналото, за да го направят човек със самочувствие, гост почитан на живота.

В Константин и Костел се натъкнах на едно интересно явление — рурналият населенически поток от Балкана към градовете тук бе позадържан. Причината аз виждах в грижата за създаване поминък на населението и

на съвременни условия за живот. Зад сградата на селсъвета е построен стол за механизаторите, съоръжен със съвременна модерна кухня. На грижите — механизаторите отговарят с достойни дела. Те са дали обещание всяка една десета норма да се изпълнява с икономисано гориво, а Хасан Сарачев и Стефан Колев — всяка 7 и 8 норма. Първите три месеца от годината показват, че тяхното обещание е удържано с чест.

Приятно е да вървиш по асфалтираните прави улици на това село-паметник на българо-руската дружба, получило името на своя основател, руския офицер Константин Рудановски. Само преди две години от чешмите воле блика на изобилна вода. В навечерието на първомайския празник блестя електрическата светлина и в махаличката Коза река, Бели пътища протегат реди къщи последните махалички...

Джипката спира пред стар дървена къща, стъпила на зелената поляна до самата гора. Тук селната ятчка баба Велика Ганчева е посредала неведнъж партизаните от Еленската чета. Тя им предала и пушката на своя съпруг, който крие от 1925 г. Оттук на 7 септември 1944 г. Еленската партизанска чета тръгна към Константин, за да обогри с кръвта на шест скъпи-народни синове утрото на свободата... Вървим по пътя на четата; за да стигнем до лобното място, където скромен паметник, обичен със свежи цветя, разказва за гибелта на най-нетърпеливите, които не дочакаха победата,

Под бялата шапка на Чумерна

Жилищен блок в квартал 7 на град Елена

Слязох от автобуса в Чака ли. Исках да измина няколко километра до Костел пеш. Въздухът ухаеше от аромата на току-що разсфални сливи, но сен от лекя вятрец, слязъл направо от Балкана.

Много пъти съм идвал в Костел и винаги това село ми е харесвало. Природата е била необикновено щедрa към него. Скътала го е в самата пазва на Балкана, под сянката на връх Чумерна, който белее още със снежната си шапка и застава в центъра на великолепно композиран пейзаж. Една река с води като то цвета на Балкана и с хубавото име Бързича пее с многогласните си бързени и каменни водопадчета.

Главният поминък на Костел, на Буйновици и близките села е дърводобивът и залесяването. Влязох в новата къща на Васил Качулев. Той и жена му работят в горско стопанство. В такава къща всеки би желал да живее. До макината приготви обела в кухненската ниша, покани ни да се измием в кухнята, където от чешмата течеше студена балканска вода. Трите спални бяха подредени и обзаведени с голям вкус. Домакинята през цялото време стеснено повтаряше: „Какво сме направили. В селото има и по-обзаведени къщи“.

Обикалях дълго из Костел

и неговите околности, богати на китни овощни градини, на красотата и прохладата. Човек трябва да дойде тук, за да обикне авианга този кът на бистри извори с дъх на чумерненски сняг и букова шума, на папрат и здравец, на не повторими хълмове със звучни български имена Присойка, Симаново, Зеленик, Дъбавата и над всички — белоглавият първенец на Еленския балкан — Чумерна.

Прекрасен кът за отмора и лечение, извор на красотата — ето бъдещето на това китно село и на няколкото негови села. Подслението 130 зачлени в селсъвета за вилни места в Костел от хора с перспективно виждане най-добре говорят за неговото бъдеще.

А може би този светъл юбилей, от височината на който оглеждаме изминатия път и трасираме бъдещето на лага да се помисли по-сериозно за утрешния ден на Балкана. На Костел, и няколко още селища, които имат всички условия да се превърнат в първокласни курортни центрове с почивни домове, пичерски оздравителни лагери и климатични училища. А по Бързича има възможност да се възстановят някогашните карайджийски и тепавични, които да върнат романтиката на Балкана и го направят любим туристически обект.

Когато говорим за Балкана, не можем да отминем неговия административен център Елена, където тръгналият към равнината балканджий бяха задържани от бързо развиващата се промишленост на града. Ако през 1944 г. в схлупените занаятчийски работилници в Елена работеха около 200 работници, а 800 мъже-гурбетчици от райо на всяка година напускаха домовете си в търсене на по-милък, днес 12-те предприятия заагажират над 2600 души. Всяка година в града се строят по 40—45 нови къщи, което значи, че той се увеличава с по едно планинско село. Старата Елена с тесните улички и прихлупени дюкянчета и работилнички си отиде. В нейния източен край се роди нова, промишлена Елена, с модерни предприятия, сред които е нейният първенец — новостроящият се завод за стъкло, почти завършен.

Откъснато някога от света коларското градче днес разполага с първокласен транспорт (ДАП) на едно от първите места в страната и пътища, които свързват града с Бургас, Сливен, Нова Загора, Русе, Габрово... За големия юбилейен празник от Боаза ще изпизни първият влак, за да спре пред самия град.

Елена и Еленският край имат свои трудни проблеми, които ръководителите на града познават добре и полагат усилия за разрешаването им. Между тях особено място заема въпросът за концентрацията на промишлеността, за подобряване на здравното и образователно дело, за развиване на културното строителство и осигуряване база за развитието на туризма и отидна на трудещите се, за които Еленският балкан има първокласни условия. Разработен е и перспективен план за развитие на животновъдството.

Няколко дена пътувах из Еленския балкан, срещях се с радостите и болките на балканците, с мечтите и вярата им за обновление на техния живописен край.

Христо МЕДНИКАРОВ

КЛОН „КИНЕФИКАЦИЯ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

МАШИНОПИСКА по чл. 64 от Кодекса на труда. Заплата съгласно табелната таблица. Справка на телефон 2—02—94.

ПРОДАВАМ „Булгарено-8“ Справка — с. Бугово, Великотърновски — Марин Йорданов Буков.

Какво показва заключителният етап на IV републикански фестивал

улица:

Н. С. Ана ИЛИЕВА
институт по музикознание
при БАН

КИНО

СУХИНДОЛ: „Трезвеност“ —
Цветарката, „Ни чул, ни ви-
ял“, „Конникът без глава“.
КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“

и музикални седмици — Ната
Безсмъртна и Михаил Лав
ски в балета „Жизел“ от Адам;
края — Новини и прогноза
времето през месец юни.

на партияно-правител-
ствени делегации. По време
на срещите и разговорите меж-
ду другите Тодор Живков,
Едвард Герек се подчерта
пълното единство на въз-
гледите по всички проблеми
международното положение
и световното комунистическо
работническо движение. Под-
ководството на двете марк-
систко-ленински партии Народ-
на република България и Пол-
ска народна република да-
ват своя ценен принос за ук-
репване на социалистическата
единност и нейния военен ши-
тобраниителния Варшавски
говор. Нашите две страни
актуват активно в борба
за намаляване на между-
родното напрежение и за
здаване на атмосфера на
гуманност и сътрудничество в
Европа. Нашите държави уча-

«Царесин» — смешан и женский хор — медала, представителен пионерский хор «Бела Пискава» — при градския народен съвет, представителен среднашколски хор «Бела Пискава» — девически хор при Икономически техникум, девически хор при Първа гимназия; смешан хор «Слава» — единствено Горноорханово девически, смешан хор «Аню Мустахов» — Свищов, женски хор при Визанова — Ласковен и пионерски хор при Трето основно училище — Горна Орхановия община; смешан хор «Дом на културата на транспортните работници» — гара Горна Орхановия община, девически хор при Езиковия техникум — Велико Търново и девически хор при основно училище — Свищов; смешан хор «Бела Пискава» — Бяла завоица при шест основно училище — Велико Търново. Бронзови медала:

(Соб. инф.)

.....

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
Плевски "9 Телефони: главен редактор — 2-05-26, секретар — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-38-31, „Технически прогрес“ — 2-03-08, счетоводство — 2-04-59, коректори и дежурни
Телекс 066570, сметка

Редакцията на в. „Борба“ уведомява читателите и ръководителите на павильоните на РЕП, че вместо вторник, 28 май, следващият брой на вестника ще излезе на 30 май — четвъртък.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефони: главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, секретариат „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-40-22 „Пропаганда“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27 „Селскостопански“ — 2-38-31 „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-26-79.

Телекс 066570, сметка в ДСК — В. Търново 185 5570
индекс 21 301

ИНДЕКС 21501